

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภายนอกได้บุคคลธรรมชาติที่คำนวณตามกฎเกณฑ์ของกรมสรรพากร กับการเสียภาษีตามหลักการบัญชีที่รับรอง โดยทั่วไปเชกเช่นนิติบุคคล ว่าการคำนวณภาษีตามวิธีใดจะเสียภาษีมากหรือน้อยกว่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักแสดงนำชายและหญิงจำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปของตารางนักแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่าย ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและสัดส่วนค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่าย นำมายังเคราะห์ด้วยจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบื้องบนมาตรฐาน และใช้ในการคำนวณมูลค่าเงินได้เพิ่งประเมินสุทธิก่อนภาษี

การทดสอบใช้วิธีการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองประชากรแบบจับคู่ (Paired Sample t-Test) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมชาติคำนวณจากกำไรตามประมวลรัษฎากรด้วยอัตราภาษี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมชาติคำนวณจากกำไรทางบัญชีด้วยอัตราภาษี และภาษีเงินได้บุคคลธรรมชาติคำนวณจากกำไรทางบัญชีด้วยอัตรา税率 30 และใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-29 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพนักแสดง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มเข้าวงการอยู่ระหว่าง 5-10 ปี มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อปี คาดค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 600,001-1,600,000 บาท แหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากการแสดงละคร ด้านทรัพย์สิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบ้าน 1 หลัง มีรถยนต์ 1 คัน เป็นรถยนต์ยี่ห้อ Toyota และ มีรายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย

จากการคำนวณทั้ง 3 วิธี คือ จากผลกำไร (ขาดทุน) ทางบัญชี ด้วยอัตราภาษี และอัตรา税率 30 และตามวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมชาติตามประมวลรัษฎากร โดยใช้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของตารางนักแสดงนำชายและหญิง จำนวน 100 คน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วยช่วงของรายได้ 6 ช่วง ได้แก่ 600,001-1,600,000 บาท 1,600,001-2,600,000 บาท 2,600,001-3,600,000 บาท 3,600,001-4,600,000 บาท 4,600,001-5,600,000 บาท 5,600,001-6,600,000 บาท สำหรับช่วงรายได้ส่วนที่ไม่ได้กล่าวถึงเนื่องจากไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

ในช่วงรายได้ดังกล่าว ผู้วิจัยใช้การทดสอบทางด้านสถิติด้วยวิธีการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบบันคู่ โดยประมาณผลที่บันคู่เพื่อที่จะตอบคำถามของการวิจัยแต่ละข้อ เมื่อพิจารณาผลการประมวลแล้ว พบว่า

ภาษีเฉลี่ยจากการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับภาษีที่คำนวณจากการคำนวณงานด้วยอัตราภาษีน้ำ และอัตราเรื้อรัง 30 อั้งมีน้อยสำหรับภาษีที่

สำหรับค่ารานักแสดงสามารถคำนวณเสียภาษีได้ 2 วิธี คือ วิธีแรกสามารถหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร วิธีนี้จะถูกหักตามจริง และถูกตรวจสอบ ส่วนวิธีที่ 2 จะเป็นการเหมาจ่าย มีวิธีการคำนวณ โดยรายได้ส่วนไม่เกิน 300,000 บาท หักค่าใช้จ่ายได้ 60% รายได้ส่วนที่เกิน 300,000 บาท หักค่าใช้จ่ายได้ 40% แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 600,000 บาท และต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 5% ทุกครั้งที่มีเงินได้ โดยยืนเสียภาษีเงินได้ปีละ 2 ครั้งเมื่อนอกเข่นนิติบุคคล แต่ค่ารานักแสดงส่วนใหญ่ เลือกวิธีการเสียภาษีแบบเหมาจ่าย เนื่องจากรายจ่ายหลักจะเป็นรายจ่ายส่วนตัวซึ่งไม่มีเอกสารหลักฐานที่นำมาตรวจสอบได้ และการเลือกเสียภาษีตามวิธีเหมาจ่ายนั้น ทำให้ค่ารานักแสดง ต้องรับภาระในการเสียภาษีมากเกินไป

ดังนั้นในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับภาษีผลการคำนวณงานด้วยอัตราภาษีน้ำทำให้ได้มาลดลงค่าภาษีน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

หากหน่วยงานที่จัดเก็บภาษีอนุญาตให้ค่ารานักแสดงสามารถหักค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงได้มากขึ้น ก็จะเป็นผลดีกับทั้งสองฝ่าย เพราะค่ารานักแสดงก็จะแสดงรายได้ที่แท้จริง แก่หน่วยงาน จัดเก็บภาษี ถึงแม้เงินภาษีที่คำนวณแต่ละคนจะลดลง แต่ภาพรวมรัฐจะจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น แต่คงเป็นเรื่องยากที่จะกำหนดให้ค่ารานักแสดง เสียภาษีจากผลการคำนวณงานด้วยอัตราภาษีน้ำ เนื่องจากเก็บหลักฐานที่เป็นรายจ่ายส่วนตัวทำได้ยาก และก่อให้เกิดภาระที่ไม่จำเป็นแก่ค่ารานักแสดง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมกับค่ารานักแสดง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผลการศึกษาในเรื่องการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับภาษีที่มีความแตกต่างกันทั้ง 3 วิธีดังกล่าวข้างต้นนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในอนาคตที่จะนำไปศึกษาเพิ่มเติม ถึงปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงและการหลักเลี้ยงภาษีเงินได้ของค่ารานักแสดง ต่อไป